

Mál nr. 362/2015

M og
vátryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á Gnitahéiði í Kópavogi við hús nr. 2 þann 29.6.2014.**Gögn.**

1. Málskot, móttækið 22.9.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 29.9.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið aftur á bak út á Gnitahéiði úr innkeyrslum sem vísuðu hvor á móti annarri. Rákust þá saman afturendi A og hægra afturhorn B. Á forsiðu sameiginlegrar tjónstilkynningar sem báðir ökumenn hafa undirritað er um tjónsatvik merkt varðandi A um að henni hafi verið ekið aftur bak úr kyrrstöðu frá vegkanti (reitir nr. 2 og 14) og varðandi B um að hún hafi verið kyrrstæð (reitir nr. 1).

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á 0-5 km hraða á klst. og báðar bifreiðir hafi verið að bakka og bæði verið á ferð er þau rákust saman. Ökumaðurinn mótmælir því að B hafi verið kyrrstæð þegar áreksturinn varð.

Ökumaður B hefur í meginráttum lýst tildrögum árekstursins á þann veg að B hafi verið lagt í almenningabílastæði við Gnitahéiði. Hann hafi verið á leið að B er hann hafi séð til ferða A og að hún hafi verið stöðvuð „aðeins neðar“ til að hleypa farþega út. Eftir að hann hafði sest inn í B kvaðst hann hafa beðið eftir að A yrði ekið af stað, en ökumaður A hafi verið á tali við farþegann sem var að yfirgefa bifreiðina og stóð í innkeyrslunni. Hafi hann litið í báða hliðarspegla og aftur fyrir sig er hann hafi bakkað úr stæðinu. Að svo búnu hafi hann stöðvað B til að skipta um gír og er hann hafi litið í baksýnispegil hafi A enn verið kyrrstæð. Er hann hafi svo litið fram á við, og B enn verið kyrrstæð, hafi hann fundið högg í afturenda B.

Vitni, sem var farþegi í A, kvaðst hafa séð er A var ekið aftur á bak úr heimkeyrslu við heimili sitt. Á sama tíma hafi B verið bakkað úr stæði handan götunnar. Bæði ökutæki hafi verið á ferð er árekstur varð með þeim.

Ekki var gengið frá gerð tjónstilkynningar á árekstrarstað. Þess í stað hittust ökumenn á heimili eiganda A nokkrum dögum síðar. Kveður ökumaður B að ökumennirnir hafi ekki verið sammála um hvernig áreksturinn atvikaðist, en ökumaður A hafi sagst hafa litið í baksýnispegil.

Eigandi A kveður ökumann A ekki hafa fallist á að B hafi verið kyrrstæð þegar hann undirritaði forsiðu tjónstilkynningarinnar. Ökumenn hafi einungis verið að gera grein fyrir tjónsatvikum, hvor frá sínum sjónarhóli.

Álit.

Af gögnum málsins verður að telja nægilega upplýst að ökumenn hafi ekki verið sammála um tildrög árekstursins er þeir gengu frá tjónstilkynningu nokkrum dögum eftir áreksturinn. Eins og hér stóð á verður ekki talið unnt að líta svo á að ökumaður A hafi með undirskrift sinni á tjónstilkynninguna viðurkennt fortakslaust að B hafi verið kyrrstæð þegar árekstur varð. Hér verður við það að miða að ökumenn séu ósammála um það hvernig áreksturinn bar að höndum. Báðir telja sig hafa séð til ferða hins á árekstraraugnablikinu. Ökumaður A kvað báðar bifreiðir hafa þá verið ferð, en ökumaður B kvað bifreið sína hafa verið kyrrstæða. Ekki er nægilega sannað í máli þessu að B hafi verið kyrrstæð í það langan tíma áður en árekstur varð að ökumaður A hafi getað varast hana í tæka tíð. Eftir atvikum öllum er ósannað að annar ökumaður eigi fremur sök á árekstrinum fremur en hinn. Ber því að skipta sök til helminga.

Niðurstaða.

Hvor ökumanna ber helming sakar.

Reykjavík, 20. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.